

†

Ter nagedachtenis van onze geliefde

Zuster MARIE-ALIDA

(Juffrouw Cesarine LAMBIN)

geboren te Waasten, op 30 september 1904 - in het klooster te Anzegem binnengetreeden, op 28 mei 1925 - plechtig ingekleed, op 12 april 1926 - tot religieuze geprofest, op 25 april 1927 en godvruchtig overleden te Sint-Andries op 2 maart 1964, gesterkt door de H. Sakramenten van de zieken en de pauselijke zegen « in articulo mortis ».

« In de eenvoud des harten, heb ik met vreugde alles geofferd aan de Heer ». Dit ene Schriftuurwoord typeert gans het leven van deze kloosterlinge. Als jong meisje heeft zij zich aan de Heer weggeschonken zonder meer, omdat Hij zijn roepstem aan haar horen liet. Van dan af heeft zij zich, dag aan dag, totaal gegeven in zijn dienst.

Met vreugde had zij haar ja-woord uitgesproken, met vreugde ook heeft zij steeds de H. Regel van de kloostergemeenschap volbracht, want hij was voor haar de dagelijkse uitspraak van Gods Wil in haar leven. De talrijke gebedsvoorschriften lagen haar nauw aan het hart, maar desniettemin was zij altijd stipt op post voor de haar opgelegde arbeidstaak, ieder ozenblik van de dag. De nederigste opdrachten waren haar daarbij nooit te gering en met de glimlach stond zij overal op de bres. Wanneer een medezuster haar diensten inriep, dan was er geen de minste aar-

zeling: « zij was er om de Wil te volbrengen van God, aan Wie zij zich de dag van haar professie voor altijd had verpand; welnu telkens de naaste op haar beroep deed, dan was het God, die tot haar sprak ».

Welk een eenvoud in haar geloofshouding en welk een consequentie in haar liefdesbeleving! Hoe gelukkig de kloosterlinge, die overal en in alles God ontmoeten kan om Hem in blijheid des harten altijd ter wille te zijn...

De lastigste test van zijn getrouwheid aan God, komt veelal voor de mens onder vorm van ziekte en lijden. Ook dit examen heeft zij met de grootste vrucht doorstaan. Nooit, tijdens haar langdurige en nimmer hoopgevende ziekte, heeft zij ook maar de minste klacht geuit. In blijheid heeft zij het groot offer van haar leven gebracht. Daags vóór haar afsterven nog, verklaarde zij dat zij alles gaarne aanvaardde voor het welgelukken van de aanstaande paasretret van gans de inrichting.

Dierbare broeder en familie, aanvaardt nu ook met mij Gods schikking en brengt blijmoedig het offer van de scheiding. Dat is mijn laatste wens: God zegene en God beware U.

Dierbare medezusters, ik dank U allen voor Uw grote genegenheid, maar U vooral, die mij dag en nacht zo liefdevol hebt bezorgd. Onze zusterlijke liefde overschrijdt gewis de drempel van de dood, want in liefde blijven wij verenigd.

Akten van geloof, hoop en liefde.

De Zusters en Familie bedanken.

Drukk. Ch. Louwage, St.-Andries.